

Czwartek, 21 października 2010 r.

12. ma nadzieję, że nadchodzące wybory, które mają się odbyć dnia 28 listopada 2010 r., zostaną przeprowadzone przy pełnym poszanowaniu norm międzynarodowych, oraz przypomina, że kampania wyborcza musi dawać równe szanse wszystkim siłom politycznym; oczekuje, że zostaną podjęte środki gwarantujące obywatelom Mołdawii mieszkającym za granicą skuteczne korzystanie z prawa do głosowania i stwierdza, że faktyczne władze separatystycznego regionu naddniestrzańskiego nie mają prawa utrudniać obywatelom Mołdawii udziału w wyborach;

13. wzywa parlament Republiki Mołdowy do udziału w Zgromadzeniu Parlamentarnym Euronest, zgodnie z jego aktem założycielskim;

14. zobowiązuje przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, państwom członkowskim oraz wiceprzewodniczącej Komisji/Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, jak również rządowi i parlamentowi Republiki Mołdowy.

Zintegrowana polityka morska

P7_TA(2010)0386

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2010 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej – ocena dokonanych postępów i nowe wyzwania (2010/2040(INI))

(2012/C 70 E/07)

Parlament Europejski,

- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego ⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Zintegrowana polityka morska Unii Europejskiej” (COM(2007)0575),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Sprawozdanie z postępu prac w dziedzinie zintegrowanej polityki morskiej UE” (COM(2009)0540),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji załączony do „Sprawozdania z postępu prac w dziedzinie zintegrowanej polityki morskiej UE” (SEC(2009)1343),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku zintegrowanej polityki morskiej zmierzającej do lepszego zarządzania Morzem Śródziemnym” (COM(2009)0466),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Rozwój międzynarodowego wymiaru zintegrowanej polityki morskiej Unii Europejskiej” (COM(2009)0536),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „W kierunku integracji nadzoru morskiego: Wspólny mechanizm wymiany informacji dla obszarów morskich UE” (COM(2009)0538),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Analiza projektu stworzenia europejskiego systemu nadzorowania granic (Eurosur)” (COM(2008)0068),

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

Czwartek, 21 października 2010 r.

- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „EUROPA 2020. Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu” (COM(2010)2020),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Program prac Komisji na rok 2010. Czas na działanie” (COM(2010)0135),
- uwzględniając Białą księgę Komisji zatytułowaną „Adaptacja do zmian klimatu: europejskie ramy działania” (COM(2009)0147),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Mapa drogowa na rzecz planowania przestrzennego obszarów morskich: Opracowanie wspólnych zasad w UE” (COM(2008)0791),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Wytyczne dotyczące zintegrowanego podejścia do polityki morskiej: W kierunku najlepszych praktyk w zakresie zintegrowanej gospodarki morskiej i konsultacji z zainteresowanymi stronami” (COM(2008)0395),
- uwzględniając komunikat Komisji dotyczący strategii Unii Europejskiej dla regionu Morza Bałtyckiego (COM(2009)0248),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Unia Europejska a region arktyczny” (COM(2008)0763),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji dotyczący tworzenia infrastruktury wiedzy o morzu i planu utworzenia Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska Morskiego (SEC(2009)0499),
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji dotyczący wyników konsultacji społecznych na temat infrastruktury danych o morzu (SEC(2010)0073),
- uwzględniając nieoficjalny dokument roboczy służb Komisji dotyczący nadzoru morskiego (SEC(2008)2337),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Europejska strategia na rzecz badań morskich. Wykorzystanie spójnych ram Europejskiej Przestrzeni Badawczej jako wsparcia dla zrównoważonego wykorzystania mórz i oceanów” (COM(2008)0534),
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Strategiczne cele i zalecenia w zakresie polityki transportu morskiego UE do 2018 r.” (COM(2009)0008),
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 16 listopada 2009 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 17 listopada 2009 r. w sprawie zintegrowanego nadzoru morskiego,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 14 czerwca 2010 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej,
- uwzględniając Konwencję o ochronie Morza Śródziemnego przed zanieczyszczeniami i protokoły do niej ⁽¹⁾,
- uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dni 17-18 czerwca 2009 r. w sprawie pakietu morskiego i przybrzeżnego,

(1) Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0128.

Czwartek, 21 października 2010 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie przyszłej unijnej polityki morskiej: europejska wizja oceanów i mórz ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej Unii Europejskiej ⁽²⁾,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Transportu i Turystyki oraz opinie Komisji Rybołówstwa i Komisji Rozwoju Regionalnego (A7-0266/2010),
 - A. mając na uwadze, że morza i oceany są systemami niezwykle złożonymi, na które wpływ wywierają liczne działania, interesy i strategie polityczne; mając na uwadze, że wiedza fachowa pozwalająca zająć się różnorodnymi wyzwaniami w zakresie kwestii morskich, a także uprawnienia do podjęcia takich działań rozkładają się na liczne podmioty publiczne i prywatne na różnych szczeblach zarządzania,
 - B. mając na uwadze, że morza i oceany na świecie są wzajemnie połączone i zależne od siebie, oraz mając na uwadze, że coraz intensywniejsze wykorzystywanie mórz i oceanów przez takie sektory, jak żegluga, rybołówstwo, energetyka, turystyka oraz badania naukowe w połączeniu ze zmianami klimatu powoduje zwiększoną presję na środowisko morskie,
 - C. mając na uwadze, że żegluga i przemysł stoczniowy w znaczący sposób przyczyniają się do powodzenia gospodarczego państw UE i świadczą wartościową usługę przemysłowi i konsumentom w Europie i na świecie,
 - D. mając na uwadze, że założenia zintegrowanej polityki morskiej stanowią wyraźną odpowiedź na pytanie, w jaki sposób osiągnąć większą spójność między działaniami prowadzonymi w ramach różnych strategii politycznych dotyczących mórz i w stref przybrzeżnych, a potrzebą przyjaznego dla środowiska wykorzystywania zasobów tych ekosystemów,
 - E. mając na uwadze, że dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej stanowi środowiskowy filar zintegrowanej polityki morskiej oraz mając na uwadze, że podejście to powinno być ściślej związane z pozostałymi sektorowymi strategiami politycznymi,
 - F. mając na uwadze, że sukces zintegrowanej polityki morskiej powinien wynikać z doskonałości badań morskich, technologii i innowacji i powinien prowadzić do osiągnięcia w procesie decyzyjnym podejścia zwanego „punktem kompleksowej obsługi”, a w związku z tym do ograniczenia powielania uprawnień regulacyjnych, z uwzględnieniem jednak specyfiki regionalnej i lokalnej,
 - G. mając na uwadze, że takie zintegrowane struktury zarządzania obszarami morskimi powinny poprawić skoordynowane planowanie konkurencyjnej działalności morskiej, strategiczne zarządzanie obszarami morskimi, jakość działań nadzorczych oraz egzekwowanie prawa; mając na uwadze, że taki cel wymaga dokładnego określenia tych wszystkich struktur, zapewnienia ich widoczności i poprawy współpracy między nimi w przejrzystych i spójnych ramach,
 - H. mając na uwadze, że Unia Europejska jest pierwszą potęgą morską na świecie i że powinna oprzeć się na zintegrowanej polityce morskiej i jej dorobku, aby stanowić na poziomie międzynarodowym siłę napędową w celu poprawy planowania działalności morskiej, ochrony środowiska i szczenia dobrych rozwiązań w zakresie działalności morskiej na łowiskach międzynarodowych,
 - I. mając na uwadze, że regiony przybrzeżne Europy i wyspy najbardziej oddalone odgrywają szczególną rolę w związku z bezpieczeństwem i ochroną przed zagrożeniami dla środowiska i działaniami przestępczymi,

⁽¹⁾ Dz.U. C 175 E z 10.7.2008, s. 531.

⁽²⁾ Dz.U. C 279 E z 19.11.2009, s. 30.

Czwartek, 21 października 2010 r.

Postanowienia ogólne

1. z zadowoleniem przyjmuje pakiet Komisji z października 2009 r. w sprawie zintegrowanej polityki morskiej (IMP) jako dokonaną w samą porę, zachęcającą ocenę realizacji zawartego w niebieskiej księdze z 2007 r. planu działania i przyznaje jednocześnie, że nowe – już podjęte lub planowane – inicjatywy są w pełni spójne z celami błękitnej księgi i stanowią ich logiczną konsekwencję; potwierdza ogólną ważność zintegrowanego podejścia do spraw morskich;
2. zgadza się z Komisją, że nasze „silne tradycje morskie” stanowią jedną z mocnych stron Europy; wzywa zatem Komisję Europejską i państwa członkowskie do dalszej rozbudowy potencjału różnych sektorów gospodarki morskiej w drodze opracowania ambitnej strategii „błękitnego wzrostu”; uważa, że zintegrowana polityka morska powinna przyczynić się do powstania Unii konkurencyjnej, społecznej i opartej na zasadach zrównoważonego rozwoju w tym kontekście sądzi, że tworząc zintegrowaną politykę morską, należy harmonijnie uwzględniać cele z zakresu rozwoju gospodarczego, wysokiego poziomu zatrudnienia – szczególnie czyniąc ten sektor bardziej atrakcyjnym dla młodych ludzi poprzez prowadzenie działań szkoleniowych i zainicjowanie programu „Erasmus morski” – i ochrony środowiska; dlatego stwierdza, że zintegrowana polityka morska powinna być powiązana z celami i inicjatywami podejmowanymi w ramach strategii UE 2020;
3. zwraca się w związku z tym do Komisji o przedstawienie kompleksowej, przekrojowej strategii zrównoważonego wzrostu w regionach przybrzeżnych i w sektorach morskich do 2013 r., w oparciu o szeroką analizę możliwości i opcji politycznych oraz o szerokie konsultacje z zainteresowanymi podmiotami; uważa, że jednym z elementów tej strategii powinno być nowe zintegrowane podejście do kwestii wzmocnienia światowego przywództwa Europy w dziedzinie badań nad morzem i gospodarką morską, rozwoju technologii i inżynierii morskiej w takich sektorach, jak budowa statków, trwały rozwój zasobów morskich, ekologiczna żegluga, rozwój energetyki morskiej i technologie morskie; stwierdza, że należy znaleźć szczeblu międzynarodowym rozwiązania na rzecz zlikwidowania praktyk nieuczciwej konkurencji w przemyśle stoczniowym;
4. wzywa Komisję, aby podjęła działania w następstwie katastrofalnego wycieku ropy naftowej w Zatoce Meksykańskiej i stworzyła w Europie pewność prawną w obszarze wydobywania ropy naftowej na pełnym morzu, przedkładając uzgodnioną europejską strategię dotyczącą przygotowania do prowadzenia na poziomie międzynarodowym działań w sytuacjach zagrożenia i usuwania awarii powodowanych przez platformy wiertnicze i tankowce, zwłaszcza w przypadkach skażenia transgranicznego; nawołuje Komisję, by zachęcała państwa członkowskie do pełnego wdrożenia już istniejących międzynarodowych ram prawnych, jak określono w stosownych międzynarodowych konwencjach Międzynarodowej Organizacji Morskiej oraz by jednocześnie określiła wszystkie możliwe środki zapobiegania takim katastrofom i wskazała luki prawne na szczeblu UE i państw członkowskich oraz odpowiednio, jak najszybciej dostosowała wszystkie stosowne działania i przepisy UE, uwzględniając różnorodność sytuacji w przypadku Zatoki Meksykańskiej i europejskich regionów nabrzeżnych i mórz;
5. nawołuje Komisję, by przy przeglądzie rozporządzenia dotyczącego Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa na Morzu rozszerzyła mandat tej agencji na inspekcje bezpieczeństwa obiektów znajdujących się na morzu i usuwania skutków wycieków ropy;
6. dostrzega w związku z tym pilną potrzebę przeglądu dyrektywy nr 2004/35/WE w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu, gdyż nie przewiduje ona odpowiedzialności według zasady „zanieczyszczający płaci” w odniesieniu do wydobywania ropy na pełnym morzu;
7. wzywa zatem Komisję do zbadania, czy zachodzi konieczność rozszerzenia mandatu Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa na Morzu i czy należy powierzyć jej kontrolę nad przestrzeganiem standardów bezpieczeństwa przy wydobywaniu ropy na pełnym morzu i monitorowanie odnośnych planów na wypadek zagrożenia;
8. z zadowoleniem przyjmuje studium Komisji zatytułowane „Baza danych o finansowanych przez UE projektach w regionach morskich”⁽¹⁾ i wzywa Komisję, aby w swoim następnym sprawozdaniu z postępów w dziedzinie zintegrowanej polityki morskiej przedstawiła pełny i systematyczny przegląd wszystkich funduszy udostępnionych ze wszystkich linii budżetowych na działania związane z sektorami morskimi, regionami przybrzeżnymi i morzami;
9. zwraca się do Komisji o dopilnowanie, aby w perspektywie finansowej zostały przewidziane odpowiednie fundusze na nową zintegrowaną politykę morską, oraz o przeanalizowanie w tym celu wszystkich możliwości, w tym propozycji Komitetu Regionów w sprawie utworzenia funduszu na rzecz obszarów przybrzeżnych i skutecznego zarządzania różnymi systemami finansowania;

(1) Sprawozdanie końcowe. Umowa ramowa FISH/2007/04, umowa szczegółowa nr 4, grudzień 2009.

Czwartek, 21 października 2010 r.

10. popiera fakt, że Komisja wyraziła zamiar finansowania zintegrowanej polityki morskiej kwotą w wysokości 50 mln euro przez najbliższe dwa lata, aby skonsolidować poprzednie projekty w dziedzinie polityki, zarządzania, trwałości i nadzoru;

Zarządzanie obszarami morskimi

11. wyraża uznanie dla tych państw członkowskich i regionów, które wprowadziły już zasady i struktury zintegrowanego zarządzania obszarami morskimi; wzywa te państwa członkowskie, których struktury administracyjne związane ze zintegrowaną polityką morską wykazują jeszcze rozdrobnienie, by niezwłocznie wprowadziły jednolite zintegrowane struktury zarządzania obszarami morskimi;

12. zgadza się z wytycznymi Komisji dotyczącymi zarządzania obszarami morskimi i z jej analizą obiecujących, choć nadal niezadowolających postępów poczynionych w ostatnich latach;

13. wzywa Komisję, państwa członkowskie i regiony przybrzeżne do nasilenia wysiłków służących określeniu zintegrowanej polityki morskiej oraz tworzeniu odpowiednich struktur zarządzania obszarami morskimi, które umożliwią podejmowanie decyzji w oparciu o najlepsze dostępne informacje przy udziale wszystkich zainteresowanych stron, co sprawi, że decyzje te będą lepiej uwzględniać różne cele polityczne;

14. podkreśla konieczność wspierania dostosowanych do potrzeb strategii rozwoju lokalnego opracowywanych w ramach oddolnego procesu konsultacji i zniechęca do podejścia polegającego na stosowaniu jednej miary dla wszystkich; dlatego uważa, że zintegrowane zarządzanie morskie ma istotne znaczenie, gdyż pozwala uniknąć nakładania się na siebie kompetencji pomiędzy poszczególnymi szczeblami władzy i zacieśnić współpracę i dialog z władzami lokalnymi i regionalnymi, wspólnotami przybrzeżnymi, przedstawicielami społeczeństwa obywatelskiego oraz innymi zainteresowanymi stronami z sektorów morskich; opowiada się za stworzeniem i rozwinięciem strategii dla makroregionów morskich Unii Europejskiej ramach opracowywania strategii politycznych dotyczących regionalnych obszarów morskich;

15. wzywa Komisję do dokonania – w oparciu o osiągnięte wyniki – dokładniejszej oceny jakości struktur zarządzania obszarami morskimi na szczeblu państw członkowskich i na szczeblu regionalnym oraz do wymiany najlepszych wzorców dla osiągnięcia celów zintegrowanej polityki morskiej; uważa, że zintegrowane i przejrzyste zarządzanie obszarami morskimi zapewnia optymalne planowanie, tworzy liczne możliwości interakcji i sprzyja powstaniu europejskiego obszaru morskiego bez barier;

16. zgadza się z Komisją, że włączanie zainteresowanych stron w kształtowanie polityki morskiej powinno również w większym stopniu znajdować stałe potwierdzenie w strukturach zarządzania; zachęca w tym celu wszystkie nadbrzeżne państwa członkowskie, które jeszcze tego nie uczyniły, aby odpowiadając pozytywnie na wniosek Komisji, jak najszybciej utworzyły krajowe punkty kontaktowe ds. zintegrowanej polityki morskiej; podkreśla konieczność uruchomienia takiej sieci operacyjnej w jak najkrótszym czasie; popiera utworzenie międzysektorowej platformy służącej do prowadzenia dialogu zainteresowanych stron na temat gospodarki morskiej; wnosi o wprowadzenie środków na rzecz konkretnego partnerstwa między Komisją a regionami, ponawia swoje poparcie dla Europejskiego Dnia Morza oraz domaga się, aby zwrócić większą uwagę na informowanie obywateli UE oraz udział społeczeństwa we wszystkich aspektach zintegrowanej polityki morskiej;

17. 12. z zadowoleniem przyjmuje europejską sieć klastrów morskich i zwraca się do Komisji, państw członkowskich i regionów o wsparcie tych powstających organizacji na wszystkich szczeblach, w szczególności poprzez wspieranie ich zdolności do innowacji, włączenie ich do strategii i programów krajowych i wspólnotowych, zacieśnienie współpracy ponadnarodowej oraz działania na rzecz większego otwarcia na MŚP i poprawy ich widoczności;

18. wzywa państwa członkowskie i Komisję do nasilenia na odpowiednich forach na szczeblu międzynarodowym dialogu na temat zintegrowanej polityki morskiej i innych kwestii morskich, w tym ratyfikacji i wdrożenia konwencji ONZ o prawie morza (UNCLOS); proponuje, aby spotkania na temat zintegrowanej polityki morskiej na szczeblu ministerialnym państw członkowskich Unii dla Śródziemnomorza odbywały się przynajmniej raz w roku;

19. nalega, by Unia Europejska w ramach Unii na rzecz regionu Morza Śródziemnego dążyła do wprowadzenia do programu tej nowej organizacji międzynarodowej projektu wspólnego kodeksu najlepszych wzorców w sektorze rybołówstwa i akwakultury;

Czwartek, 21 października 2010 r.

20. wzywa Komisję do wzmocnienia międzynarodowego wymiaru zintegrowanej polityki morskiej i zwraca uwagę Komisji i państw członkowskich na konieczność zaproponowania poprawy warunków pracy na morzu, poprawy bezpieczeństwa i zwiększenia efektywności środowiskowej statków na forum międzynarodowym oraz ratyfikowania stosownych zmian przez państwa portu, bandery i państwa nadbrzeżne w formie międzynarodowych umów w celu osiągnięcia poprawy sytuacji w żegludze na całym świecie;

21. wzywa Komisję i Radę, by wspierały uwzględnianie zintegrowanej polityki morskiej w instrumentach pomocy finansowej i w celach polityki zewnętrznej UE poprzez przyjmowanie odpowiednich inicjatyw zmierzających do rozwiązywania takich problemów, jak zanieczyszczenie, nielegalne połowy, piractwo;

Inicjatywy i strategie dotyczące basenów morskich

22. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy i strategie dotyczące regionalnych basenów morskich przedstawione dotychczas przez Komisję oraz strategie makroregionalne dotyczące polityki morskiej; dostrzega, że wdrożenie zasad zintegrowanej polityki morskiej wymaga ich przełożenia na ukierunkowane strategie i szczegółowe środki dopasowane do specyficznych cech każdego basenu morskiego, a w przypadku basenu Morza Śródziemnego do różnych podregionów tam położonych; apeluje o kontynuowanie dialogu i współpracy w celu poprawy zarządzania przestrzenią morską i obszarami przybrzeżnymi, przy zastosowaniu podejścia wielopoziomowego, w różnych basenach morskich, w tym w basenach Morza Północnego, Morza Bałtyckiego, Atlantyku, Morza Czarного i Morza Śródziemnego, oraz zwraca się do Komisji, by we współpracy z państwami członkowskimi szybko przystąpiła do opracowania i przedstawienia działań na tych obszarach;

23. zwraca się do Komisji Europejskiej o zwrócenie szczególnej uwagi na specyfikę regionów najbardziej oddalonych Unii Europejskiej, których terytorium morskie zapewnia UE największą wyłączną strefę ekonomiczną na świecie; w związku z powyższym uważa, że te obszary mogłyby odegrać istotną rolę w międzynarodowym wymiarze zintegrowanej polityki morskiej i wzywa Komisję do włączenia wymiaru morskiego do umów międzynarodowych z podgrupowaniami regionalnymi;

24. zwraca uwagę, że znaczna część wód Morza Śródziemnego i Morza Czarного leży poza obszarem jurysdykcji lub suwerennych praw państw przybrzeżnych, a w związku z tym państwa te nie dysponują uprawnieniami nakazowymi i wykonawczymi pozwalającymi na regulowanie w ujednolicony sposób działalności ludzkiej na tych obszarach;

25. zwraca się w związku z powyższym do zainteresowanych państw przybrzeżnych o rozwiązanie w oparciu o UNCLOS kwestii wyznaczania granic i o uzgodnienie swoich stref morskich;

Planowanie przestrzenne obszarów morskich

26. zdaje sobie sprawę, że stabilność, przewidywalność i przejrzystość zarządzania obszarami morskimi ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia optymalnego i zrównoważonego rozwoju działalności gospodarczej oraz nowych możliwości wzrostu i zatrudnienia na morzu, w tym dalszego rozwoju odnawialnych źródeł energii, takich jak energia wiatrowa i energia fal morskich, nie stanowiąc przeszkody dla bardziej tradycyjnej działalności;

27. uważa, że zarządzanie coraz bardziej intensywnymi i konkurującymi ze sobą sposobami korzystania z mórz w oparciu o ekosystem wymaga skoordynowanego, usprawnionego i transgranicznego planowania przestrzennego obszarów morskich, będącego neutralnym instrumentem, który ma potencjał, by w znaczący sposób przyczynić się do wdrożenia dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej oraz ułatwić harmonijne współistnienie różnych użytkowników morza;

28. z zadowoleniem przyjmuje harmonogram dotyczący morskiego planowania przestrzennego, którego podstawą jest podejście ekosystemowe, oraz opracowanie 10 zasad planowania; uważa, że ten międzysektorowy instrument polityczny ma zasadnicze znaczenie dla wdrożenia zintegrowanej polityki morskiej; zwraca się do Komisji o przedstawienie w 2011 r. projektu dyrektywy w sprawie morskiego planowania przestrzennego lub o zaproponowanie najwłaściwszego instrumentu dla zapewnienia spójności między morskim planowaniem przestrzennym a pozostałymi istniejącymi inicjatywami (zintegrowanym zarządzaniem strefą przybrzeżną, programem Natura 2000, dyrektywą ramową w sprawie strategii morskiej);

29. proponuje dokonanie oceny możliwości wspólnego korzystania z przestrzeni morskiej przez różne sektory (np. żeglugę, sektor energii odnawialnej/wiatrowej i akwakulturę);

Czwartek, 21 października 2010 r.

30. podkreśla ogromne znaczenie planowania europejskiej przestrzeni morskiej oraz jej wykorzystania dla regionów przybrzeżnych, w szczególności dla regionów peryferyjnych, i podkreśla konieczność chronienia biologiczno-geograficznych regionów morskich najbardziej wrażliwych z ekologicznego punktu widzenia, zapewniając sektorowi rybołówstwa zrównoważoną eksploatację zasobów;

Nadzór morski

31. oczekuje, że właściwie skoordynowane i zintegrowane podejście międzyfilarowe, międzysektorowe i międzynarodowe do nadzoru morskiego wzmocni ochronę interesów państw członkowskich i Unii Europejskiej, a także ochronę przed zanieczyszczeniem mórz i nielegalnymi praktykami, udostępniając organom sektora morskiego informacje w zakresie monitoringu i nadzoru w odnośnych obszarach działalności, co przyczyni się do większej skuteczności;

32. w związku z tym wzywa Komisję, państwa członkowskie, agencje UE, szczególnie Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa na Morzu, a także właściwe organizacje do przyspieszenia starań na rzecz współpracy i koordynacji oraz w odniesieniu do koniecznych dostosowań ustawodawczych;

33. wzywa Komisję, by we współpracy z państwami członkowskimi ustaliła przeszkody w wymianie danych w prawodawstwie unijnym i krajowym oraz w uprawnieniach agencji, korzystała z doświadczeń zdobytych w ramach regionalnych i krajowych inicjatyw, projektów badawczych i pilotażowych oraz operacji WPBiO dotyczących nadzoru morskiego, by móc przedstawić w 2010 r. harmonogram dotyczący zintegrowanego nadzoru morskiego, oraz zbadała możliwości współpracy z krajami trzecimi, szczególnie z regionu Morza Śródziemnego, które ratyfikowały konwencję UNCLOS, a także z odpowiednimi organizacjami;

34. wzywa Komisję do rozpoznania dodatkowych potrzeb finansowych w celu stworzenia wspólnego mechanizmu wymiany informacji w ramach zintegrowanego nadzoru morskiego w odpowiednim czasie przed przyjęciem kolejnej perspektywy finansowej, z korzyścią dla UE i dla państw członkowskich;

35. wzywa Komisję do przedstawienia ram prawnych dotyczących zintegrowania nadzoru morskiego z myślą o utworzeniu wspólnego mechanizmu wymiany informacji;

36. ponawia swój apel o pogłębienie współpracy między krajowymi inspektoratami, posterunkami straży przybrzeżnej i jednostkami marynarki państw członkowskich oraz przypomina Komisji, by zgodnie z żądaniem Parlamentu Europejskiego z 2005 r. w odniesieniu do dyrektywy 2005/35/WE przeprowadziła analizę wykonalności dotyczącą dalszej współpracy między różnymi jednostkami straży przybrzeżnej przy zapewnieniu większej interoperacyjności różnych systemów nadzoru i z myślą o utworzeniu w nieodległej przyszłości europejskiej straży przybrzeżnej; dostrzega w tym zakresie istotny potencjał, jaki niesie ze sobą zaangażowanie EMSA w pełne sprawowanie dozoru nad obszarami przybrzeżnymi oraz zwiększenie zakresu pomocy udzielanej państwom członkowskim w ściganiu sprawców zanieczyszczenia mórz;

Sprawy różne

37. przypomina swoje stanowisko i żądania zawarte w rezolucji w sprawie strategicznych celów i zaleceń dotyczących morskiej polityki transportowej UE do roku 2018 r.;

38. w perspektywie opracowania białej księgi na temat przyszłości transportu zwraca się do Komisji o uwzględnienie krytycznej roli morskiego transportu frachtowego w dzisiejszym handlu, o promowanie rozwoju drugorzędnych i mniej zatłoczonych portów oraz o odpowiednie zajęcie się kwestią środków bezpieczeństwa w transporcie morskim w UE i poza jej granicami poprzez inwestowanie w rozwijanie wielopłaszczyznowych systemów zarządzania ryzykiem w celu typowania i kontrolowania niebezpiecznego ładunku;

39. podkreśla znaczenie przestrzeni morskiej bez barier oraz wzywa Komisję i państwa członkowskie do:

— dokonania oceny i zachowania małych portów;

Czwartek, 21 października 2010 r.

- rozszerzenia sieci żeglugi morskiej bliskiego zasięgu dla skrócenia odległości transportu drogowego;
- wspierania badań naukowych i innowacji w zakresie typów i obsługi ładunku oraz rozwiązań logistycznych w celu znalezienia sposobów na skrócenie czasu transportu i zmniejszenie kosztów przeładunku;
- wspierania rozwoju infrastruktury portowej;

40. zwraca się do Komisji o zintegrowanie europejskiej polityki morskiej i strategii politycznych w zakresie śródlądowych dróg wodnych w celu wykorzystywania w sposób maksymalny potencjału transportu wodnego oraz stworzenia skutecznych i zróżnicowanych szlaków transportowych;

41. zachęca Komisję, państwa członkowskie i sektor przemysłowy do zwiększenia wysiłków w zakresie badań i rozwoju wykorzystywania i stosowania odnawialnych źródeł energii jako napędu statków i do zasilania ich w energię elektryczną;

42. wzywa Komisję do poprawy warunków pracy marynarzy za pomocą odpowiednich środków, do włączenia do prawodawstwa wspólnotowego Konwencji o pracy na morzu Międzynarodowej Organizacji Pracy (ILO) oraz do zaproponowania programu na rzecz podnoszenia kwalifikacji i szkoleń marynarzy, a w szczególności zatrudniania młodych ludzi, w tym osób z krajów trzecich;

43. zwraca się do Komisji o rozważenie podjęcia uzgodnionej europejskiej inicjatywy w dziedzinie polityki przemysłowej mającej na celu zwiększenie konkurencyjności, wspieranie wybitnych osiągnięć europejskiego przemysłu stoczniowego oraz zapewnienie bezpieczeństwa, efektywności środowiskowej i konkurencyjności żeglugi we wspólnej przestrzeni morskiej bez granic, wykorzystując w tym celu w pełni konkurencyjne możliwości budowy statków w Europie przy użyciu technologii przyjaznych dla środowiska i alternatywnego paliwa okrętowego w duchu „żeglugi ekologicznej”; wzywa państwa członkowskie do ratyfikowania podpisanej w Hongkongu w 2009 r. międzynarodowej konwencji w sprawie bezpiecznego i przyjaznego środowiska recyklingu statków;

44. upoważniony przez odniesienie do spójności terytorialnej zawarte w TFUE oraz mając na celu poprawę dostępności, uważa za niezbędne dalsze traktowanie mobilności pasażerów i towarów jako integralnej części polityki rynku wewnętrznego w drodze promowania żeglugi morskiej bliskiego zasięgu i kabotażu morskiego między poszczególnymi terytoriami, jednocześnie zapewniając lepsze połączenia między peryferyjnymi regionami morskimi, regionami najbardziej oddalonymi i wyspami, a lądem stałym i centrami gospodarczymi; w tym samym kontekście zaznacza, że zasadnicze znaczenie ma pokonanie trudności, jakie napotykają wyspiarskie obszary w UE, a w szczególności małe wyspy wspólnotowe, w odniesieniu do transportu osób i towarów, poprzez wspieranie połączeń morskich niewykorzystywanych przez rynek w odpowiednim stopniu oraz poprzez zagwarantowanie tego samego kosztu za kilometr za transport dóbr i pasażerów, niezależnie od miejsca; wzywa do podjęcia konkretnych działań na rzecz regionów peryferyjnych z uwzględnieniem ich specyfiki;

45. zwraca uwagę na szczególne znaczenie gospodarki morskiej dla państw członkowskich i regionów, które posiadają duże obszary wyłącznych stref ekonomicznych, a także na konieczność wspierania rozwoju morskich grup gospodarczych, które należy wspierać ze względu na wkład, jaki wnoszą we wzrost gospodarczy i zatrudnienie, zgodnie ze strategią EU 2020;

46. podkreśla, że rybołówstwo i akwakultura mają należne im miejsce w gospodarce morskiej i w rozwoju regionów przybrzeżnych, często oddalonych, a wspieranie gospodarczego, społecznego i środowiskowego rozwoju tych gospodarek jest celem zintegrowanej polityki morskiej;

47. podkreśla konieczność uwzględnienia w zintegrowanej polityce morskiej ograniczeń i specyfiki sektora rybołówstwa i akwakultury w odniesieniu do wykorzystania obszarów morskich, w szczególności w zakresie dostępności przestrzeni niezbędnej do prowadzenia działalności oraz konieczności chronienia siedlisk morskich poprzez utworzenie rezerwatów morskich i innych środków zmierzających do tego celu, kładąc szczególny nacisk na badania naukowe, które będą lepiej zaplanowane i obejmą w pełni różnorodność geograficzną i klimatyczną każdego basenu morskiego;

Czwartek, 21 października 2010 r.

48. przypomina, że regiony przybrzeżne i wyspy są szczególnie podatne na skutki zmian klimatu; podkreśla, że przy planowaniu wszelkich przedsięwzięć budowlanych wzdłuż długiej linii brzegowej Wspólnoty oraz na terenach do niej przylegających należy uwzględnić konsekwencje zmian klimatu; proponuje, aby przy opracowywaniu przyszłej polityki regionalnej brać pod uwagę podatność na zmiany klimatu, tak aby wdrażanie zintegrowanej polityki morskiej było niezagrażone;

49. wzywa Komisję do spójnego włączenia celów dotyczących redukcji CO₂ i wprowadzenia gospodarczych instrumentów rynkowych, takich jak system handlu emisjami, do sektora morskiego, biorąc pod uwagę wyniki 61. sesji Komitetu Ochrony Środowiska Morskiego IMO (w dniach od 27 września do 1 października 2010 r.), oraz podtrzymując swoje wezwanie do dalszego istotnego postępu w ramach IMO przypomina o zobowiązaniu Komisji do działania podjętym w dyrektywie w sprawie ETS (2009/29/WE); zwraca się również do Komisji o opracowanie strategii mającej na celu złagodzenie szczególnie skutków zmiany klimatu dla regionów przybrzeżnych i wysp, co będzie stanowić kontynuację białej księgi w sprawie zmiany klimatu;

50. ponownie podkreśla pilną potrzebę zmniejszenia wywieranego na środowisko morskie wpływu pochodzącego z lądu, takiego jak zanieczyszczenie ściekami przemysłowymi i rolnymi oraz złe zarządzanie obszarami przybrzeżnymi w kontekście zintegrowanego podejścia opartego na ekosystemach;

51. wzywa państwa członkowskie, aby wypełniły swoje zobowiązania określone w dyrektywie ramowej w sprawie strategii morskiej oraz aby do 15 lipca 2012 r. dokonały oceny stanu swoich wód morskich, ustaliły cele środowiskowe i sporządziły programy monitorowania; zwraca się do państw członkowskich o sporządzenie ambitnych programów działań mających na celu osiągnięcie dobrego stanu wód;

52. wzywa państwa członkowskie do wypełnienia zobowiązań wymienionych w art. 13 dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej dotyczących wyznaczenia chronionych obszarów morskich; ponadto wzywa państwa członkowskie, aby skutecznie kontrolowały przestrzeganie środków ochronnych;

53. przyjmuje do wiadomości fakt obowiązywania od 1 lipca 2010 r. nowych dopuszczalnych wartości dla zawartości SO₂ w paliwie okrętowym w Kanale La Manche oraz na Morzu Północnym i Morzu Bałtyckim, które decyzją Międzynarodowej Organizacji Morskiej zostały ogłoszone obszarami kontroli emisji siarki; uważa, że wszystkie europejskie obszary przybrzeżne powinny być w podobnej mierze objęte ochroną oraz że stosowanie nowych dopuszczalnych wartości SO₂ na niektórych obszarach może prowadzić do zakłócenia konkurencji; uważa, że bardziej zasadne jest stosowanie jednolitych przepisów dla całego obszaru UE oraz że za wszelką cenę należy unikać zmiany sposobu transportu z morskiego na drogowy;

54. uznaje, że morza stały się miejscem wywozu ogromnych i szybko zwiększających się ilości odpadów, w większości plastikowych, oraz zgubionych kontenerów; wzywa Komisję do promowania europejskiej i międzynarodowej debaty służącej zbadaniu sposobów ograniczenia tego zjawiska;

55. zwraca się do Komisji, by przedstawiła strategię zrównoważonej turystyki przybrzeżnej i morskiej dla wzmocnienia ich trwałego rozwoju i atrakcyjności dla mieszkańców i turystów, gdyż jest to jeden z priorytetów w zakresie ochrony przyrody na obszarach morskich, takich jak obszar Morza Wattowego, i by dokonała tego, w pełni wykorzystując nowe postanowienia w dziedzinie turystyki zawarte w Traktacie z Lizbony oraz wspierając takie inicjatywy, jak sieć EDEN;

56. podkreśla, że turystyka morska i przybrzeżna oraz sektory powiązane posiadają duży potencjał rozwoju i są ważnymi czynnikami wzrostu gospodarczego; obszary nadmorskie stanowią główne ośrodki turystyczne w Europie, w związku z czym zwraca się do Komisji o uwzględnienie tych zagadnień w jej strategii na rzecz zrównoważonej turystyki przybrzeżnej i morskiej;

57. podkreśla znaczenie wartości dodanej polityki na rzecz mórz/morskiej w zacieśnianiu współpracy między sąsiadami, a w szczególności między państwami członkowskimi i państwami kandydującymi do wejścia do UE;

58. z zadowoleniem przyjmuje europejską strategię na rzecz badań morskich oraz wspólne apele w ramach programu ramowego w dziedzinie badań dotyczącego „oceanów przyszłości”, odzwierciedlające w konkretny sposób jednolite podejście do wdrażania zintegrowanej polityki morskiej; proponuje, aby dziedziny nauki związane z tematyką morską były priorytetowym tematem 8. programu w zakresie badań i rozwoju technologicznego oraz by utworzyć europejski instytut badań morskich;

Czwartek, 21 października 2010 r.

59. zgadza się, że stworzenie interdyscyplinarnej bazy wiedzy naukowej i technologicznej na temat europejskich mórz i wybrzeży ma podstawowe znaczenie; zwraca się do Komisji i państw członkowskich we współpracy z podmiotami regionalnymi i lokalnymi o ocenę istniejących baz danych i programów obserwacyjnych oraz o przyspieszenie działań mających na celu jak najszybsze uruchomienie Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska Morskiego;

60. wzywa Komisję, aby pomogła państwom członkowskim w zainicjowaniu planu inwentaryzacji i sporządzenia map położenia wraków statków i podwodnych stanowisk archeologicznych – jako że stanowią one część dziedzictwa historycznego i kulturowego Wspólnoty – a tym samym ułatwiła poznanie i zbadanie tych miejsc oraz przyczyniła się do zapobiegania rabunkom, na które są one narażone, umożliwiając w ten sposób ich odpowiednią ochronę;

61. z zadowoleniem przyjmuje opracowany niedawno przez Komisję atlas mórz i zachęca zainteresowane podmioty, aby korzystały z forum morskiego jako nowego instrumentu współpracy oraz by włączyć do niej skuteczniej ogół społeczeństwa;

*

* *

62. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji Europejskiej.

Stosunki handlowe UE z Ameryką Łacińską

P7_TA(2010)0387

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 21 października 2010 r. w sprawie stosunków handlowych Unii Europejskiej z Ameryką Łacińską (2010/2026(INI))

(2012/C 70 E/08)

Parlament Europejski,

— uwzględniając swoje rezolucje: z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie przygotowań do Szóstej Konferencji Ministerialnej Światowej Organizacji Handlu w Hongkongu ⁽¹⁾, z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie oceny rundy negocjacji z Doha po konferencji ministerialnej Światowej Organizacji Handlu (WTO) w Hongkongu ⁽²⁾, z dnia 1 czerwca 2006 r. w sprawie handlu i ubóstwa: projektowanie polityki handlowej z myślą o maksymalizacji przyczyniania się handlu do walki z ubóstwem ⁽³⁾, z dnia 27 kwietnia 2006 r. w sprawie ściślejszego partnerstwa między Unią Europejską a Ameryką Łacińską ⁽⁴⁾, z dnia 12 października 2006 r. w sprawie stosunków gospodarczych i handlowych między UE a MERCOSUR-em w perspektywie zawarcia układu o stowarzyszeniu międzyregionalnym ⁽⁵⁾, z dnia 23 maja 2007 r. w sprawie pomocy UE na rzecz handlu ⁽⁶⁾, z dnia 12 lipca 2007 r. w sprawie Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS) i dostępu do leków ⁽⁷⁾, z dnia 29 listopada 2007 r. w sprawie handlu i zmian klimatu ⁽⁸⁾, z 24 kwietnia 2008 r. w sprawie V szczytu Ameryka Łacińska i Karaiby-UE w Limie ⁽⁹⁾ oraz z 24 kwietnia 2008 r. pt. „Ku zreformowanej Światowej Organizacji Handlu” ⁽¹⁰⁾, z dnia 20 maja 2008 r. w sprawie handlu surowcami i produktami podstawowymi ⁽¹¹⁾, z dnia 25 marca 2010 r. w sprawie wpływu światowego kryzysu finansowego i gospodarczego na kraje rozwijające się oraz na współpracę na rzecz rozwoju ⁽¹²⁾ oraz z dnia 5 maja 2010 r. w sprawie strategii UE w stosunkach z Ameryką Łacińską ⁽¹³⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 285 E z 22.11.2006, s. 126.

⁽²⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 155.

⁽³⁾ Dz.U. C 298 E z 8.12.2006, s. 261.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 296 E z 6.12.2006, s. 123.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 308 E z 16.12.2006, s. 182.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 102 E z 24.4.2008, s. 291.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 175 E z 10.7.2008, s. 591.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 297 E z 20.11.2008, s. 193.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 259 E z 29.10.2009, s. 64.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 259 E z 29.10.2009, s. 77.

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 279 E z 19.11.2009, s. 5.

⁽¹²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0089.

⁽¹³⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2010)0141.